

ذخیره دانشی (۲ از ۳)

دانش عمومی، **گسترده‌ترین** بخش ذخیره دانشی ماست. ما درباره دانش عمومی **کمتر** می‌اندیشیم؛ **بیشتر** از آن استفاده می‌کنیم و در تعامل با یکدیگر آن را به کار می‌بریم.

دانش عمومی برای زندگی اجتماعی، مانند **هوا** برای انسان است.

دانش عمومی بخشی از **ذخیره دانشی** ما را تشکیل می‌دهد. ذخیره دانشی، بخش دیگری نیز دارد که با تأمل و اندیشه در **دانش عمومی** به دست می‌آید. به این دانش عمیق‌تر و دقیق‌تر، «**دانش علمی**» می‌گویند.

کسی که **دانش علمی** دارد، به درک عمیقی از دانش عمومی جهان اجتماعی خود می‌رسد؛ آسیب‌ها و اشکالاتی را که به **دانش عمومی** راه پیدا کرده اند، شناسایی می‌کند و قدرت پیدا می‌کند که از حقایق موجود در دانش عمومی **دفاع** کند.

دانش علمی با تلاش برای حل مسائل و مشکلات زندگی، شکل می‌گیرد و پیشرفت می‌کند؛ یعنی هر وقت در یک جامعه، **مسئله خاصی** مطرح می‌شود، زمینه برای پیدایش و رشد دانش علمی درباره آن نیز فراهم می‌گردد؛ مثلاً علم جمعیت‌شناسی

کسانی که از **دانش عمومی** برخوردارند، این مشکلات را می‌شناسند و برای حل برخی از آنها **راهکارهایی** پیشنهاد می‌دهند. اما افرادی که درباره این مسائل **شناخت علمی** دارند، از شناختی دقیق برخوردارند و می‌توانند برای آنها **راه‌حل‌های** صحیح پیدا کنند.

برای حل تعارض میان دانش علمی و دانش عمومی ، تلاش می‌کنند. تعارض‌ها، گاهی با رها کردن بخشی از ذخیره دانشی به نفع بخشی دیگر و گاهی با طرح ایده های جدید حل می‌شوند.

